

Ego archiwalny. IBL

Nro 8319 D. G. Ś.

MY PREZES i Senatorowie

WOLNEGO NIEPODLEGŁEGO I ŚCIŚLE NEUTRALNEGO
MIASTA KRAKOWA IJ. OKRĘGU.

Znalazłszy, że zaszczytne odmiiany w wewnętrznym Uniwersytecie urządzeniu, wskazały potrzebę zastosowania do nich ustawy porządkowej dla Uczniów Uniwersytetu w dniu 28 Grudnia 1820 r. wydanej, po rozważeniu przedstawienia w tej okoliczności przez Senat Akademicki uczynionego, stanowimy co następuje:

§. 1.

Uczeń do album wpisany, składa Rektorowi oświadczenie, przez które obowiązuje się bydź posłusznym Zwierzchności Uniwersytetu, mieć dla Niej należyte uszanowanie i ulegać ustawom i urządzeniom Uniwersytetu. Przyzwoite i moralne zachowanie się i skromność, będąca wszędzie zaletą poświęcających się naukom, stają się dla Uczniów ściśłym w obecności Professora obowiązkiem, szczególnie w czasie lekcyj, gdzie największa cichość i spokojność panować powinna.

§. 2.

Uczeń Uniwersytetu nie zachowujący się wedle przepisów w poprzednim artykule zawartych, oprócz kar akademickich poniżej wyszczególnionych, niemoże od Professora swego otrzymać świadectwa

dobrych obyczajów, i Dziekan właściwego wydziału winien jest odmówić podpisu swego na takowém świadectwie, gdyby go przeciwném zachowaniu się ucznia bydź znalazł; a oraz donieść o tém Rektorowi który po wysłuchaniu Dziekana i Profesora wydającego świadectwo, rozstrzygnie wątpliwość względem obyczajów Ucznia zachodzącą.

§. 3.

Wchodzenie na sale naukowe podczas lekcyj z laskami, wszelkiego rodzaju bronią i t. p. nie jest dozwolone.

§. 4.

Zabrania się jak najmocniej Uczniom uczęszczanie po billardach, kaffenhausach, szynkach wszelkiego rodzaju upajające trunki sprzedających, i tym podobnych miejscach publicznych. Przekraczający teń

zakaz, za doniesieniem ich do Władzy Uniwersytetu, stopniowo napominanemi, a następnie surowiej ukaranymi będą. — Którykolwiekby się zaś z Uczniów w miejscach powyższych, zabawiał po godzinach urzędzeniem policyjnym zakazanych, przez Władzę Policyjną przytrzymanym i Rektorowi Uniwersytetu końcem dalszego w drodze karności postąpienia, oddanym będzie.

§. 5.

Wolno jest Uczniom Uniwersytetu bywać w teatrze, na balach, redutach i innych zabawach publicznych; lecz znajdujący się na tych miejscach powinni się zachować przykładowie, tak, jak na obyczajnych Uczniów Uniwersytetu przystoi, nieprzywłaszczając sobie z tego tytułu wyłączenia od powszechnego obowiązku stosowania się do porządku publicznego, i

gdyby Uczniowie Uniwersytetu na miejscach wymienionych nieprzyzwoicie sprawujący się, pomimo napomnienia od Urzędnika nad publiczną spokojnością czuwającego, w niespokojności trwali, natenczas przez Władzę miejscową przytrzymanemi i Rektorowi Uniwersytetu oddanemi będą.

§. 6.

Zabraniają się Uczniom Uniwersytetu gry w pieniądze i fanty, które nietylko zajmują nieużytecznie czas dla nauk poświęcony, ale nadto bywają przyczyną długów, kłótni i sporów.

§. 7.

Uczniowie Uniwersytetu niemogą mieć schadzek z których wynika strata czasu, albo się tworzą częstokroć nieprzyzwoite układy i znowy, a szczególniej: niemogą

sprawiać balów i innego rodzaju zabaw ciągnących za sobą stratę czasu, nadużycie trunków, nadwerężenia zdrowia, kosztta i roztargnienie.

§. 8.

Nadewszystko zabronione jest Uczniom Uniwersytetu bez poprzedniego pozwolenia Rządu krajowego, składać towarzystw pod jakimkolwiek imieniem i w jakimkolwiek bądź celu, a to nietylko pod karami akademickimi, lecz i ogólnokrajowemi ustawą karną na towarzystwa tajne oznaczonemi; — niewolno nadto, żadnych wydawać Im odezw, ani wybierać jakichkolwiek składek bez zezwolenia wyższej Władzy.

§. 9.

Podległość ustawom akademickim, nie wyjmuje Uczniów z pod ustaw ogólnokrajowych.

krajowych; kary zatém akademickie niezastaniają od kar powszechnych, ani kary powszechne od kar akademickich.

§. 10.

Wszyscy Uczniowie Uniwersytetu używają praw równych, zatém i kary dla wszystkich za podobne przestępstwa są równe.

§. 11.

Kary akademickie są:

- a) Napomnienie Professorskie.
- b) Napomnienie Dziekańskie.
- c) Napomnienie w Wydziale.
- d) Oddalenie z Uniwersytetu.

§. 12.

Każdy uczący ma prawo nieskromnie się zachowującego podczas lekcyi Ucznia, publicznie napominać, a nawet po poprze-

dnież napomnieniu, niepoprawiającemu się i niespokojnemu podczas lekcyj Uczniowi, nakazać wyjście z auditorium.

§. 13.

Gdyby napomnienie Professorskie niepoprawiło Ucznia, nastąpi na przedstawienie Profesora napomnienie Dziekańskie, to jest przez Dziekana, w przytomności Profesora i Uczniów podczas lekcji publicznej.

§. 14.

Trzeci stopień napomnienia ma miejsce na posiedzeniu Wydziału, złożonem z Dziekana i wszystkich Professorów Wydziału którego Uczeń jest Audytorem, które równie użytém bydz może w tenczas, kiedy Uczeń oskarżony będzie o niemoralne zachowanie się po za auditorium.

§. 15.

Oddalenie z Uniwersytetu, przeznaczone jest dla niepoprawiających się lub popełniających większe przestępstwa Uczniów, — takowe jest albo ciche albo głośne.

§. 16.

Oddalenie ciche (*Consilium abeundi*), odbywa się przez samo oświadczenie występniemu przez Dziekana, o zapadłym wyroku Sądu Rektorskiego, mocą którego traci miejsce w Uniwersytecie i jest z album Uczniów wymazany. Wyrok ten jednak do swój prawomocności potrzebować będzie zatwierdzenia Senatu Akademickiego.

§. 17.

Oddalenie głośne (*Relegatio*), które jedynie mocą wyroku Senatu Akademickiego

go przez Wielką Radę Uniwersytetu Jagiellońskiego zatwierdzonego, nastąpić może, ma stopnie następujące:

1) Kiedy wyrok oddalenia przeczytanym będzie w obecności całego Wydziału.

2) Kiedy nadto treść wyroku ogłoszoną będzie przez wystawienie jej na widok publiczny po wszystkich Wydziałach.

3) Kiedy oprócz ogłoszeń powyższych i poblizsze Uniwersyteta o tém oddaleniu od Rektora zawiadomionemi będą.

§. 18.

Oddalony w sposób cichy, może się spsobić do usług krajowych w obcych Uniwersytetach, lub po okazanej przez lat 2 poprawie moralności, stać się Uczniem Uniwersytetu krajowego.

Oddalony z ogłoszeniem w swoim Wydziale, utracą na zawsze wolność powrotu do Uniwersytetu krajowego.

Oddalony z ogłoszeniem po wszystkich Wydziałach, utracą oprócz tego prawo ubiegania się o stopnie akademickie.

Oddalony nakoniec z uwiadomieniem innych Uniwersytetów, utracą na zawsze wolność praktykowania publicznego, w kraju nabytych nauk i umiejętności.

§. 19.

Gdyby oddalony był zagranicznym, a obecność jego zagrażała zepsuciem innej młodzieży, Rektor Uniwersytetu ostrzeże o tém Rząd krajowy i potrzebę oddalenia onegoż z kraju przedstawi.

§. 20.

O wszelkiem oddaleniu, Rodzice oddalonych lub ich opiekunowie, o głośnym

zaś Rząd krajowy, przez Kommissarza Rządowego Instytutów Naukowych, niezwłocznie zawiadomionemi być powinni.

§. 21.

Ściągnięcie na siebie kary poprawczej lub kryminalnej, wyrokami Sądów krajowych zasądzonej, pociąga za sobą ipso facto, wymazanie ex albo Universitatis.

§. 22.

Nieobecność na 7^{ciu} lekcyach jednego Professora,—zuiważenie Osób do składu Władzy Uniwersytetu należących,—związki przeciwne porządkowi towarzyskiemu i moralności,— będą oddaleniem z Uniwersytetu ukarane.

§. 23.

Uczniowie Uniwersytetu o przewinie-
nia prosto-policyjne obwinieni, powinniⁱ

bydź Rektorowi Uniwersytetu niezwłocznie doniesionymi z imienia, nazwiska i miejsca ich zamieszkania; na przewinieniach zaś tego rodzaju przytrzymani, mają bydź również Rektorowi dla pociągnięcia ich do odpowiedzialności, odstawiionými.

§. 24.

Lekkie policyjne wykroczenia tak nazwane policyi prostój, przez Uczniów Uniwersytetu popełniane, na które prawo przepisuje karę nieprzenoszącą pięciu dni aresztu, ulegać mają j urisdykcyi Sądu Rektorskiego, który gdyby kara aresztu dłużej trwać miała jak godzin 24, wyrok swój Senatowi Akademickiemu do zatwierdzenia przedstawi.

§. 25.

Sąd Rektorski w sądzeniu, również jak i Senat Akademicki w zatwierdzaniu wyroków zapadających w sprawach Uczniów

dopuszczających się przekroczeń w §. poprzednim wymiémionych, trzymać się mają ustaw powszechnych w kraju tutejszym obowiązujących.

§. 26.

Co do wynagrodzenia szkód, jakieby Stronom od Uczniów, lekkich policyjnych wykroczeń dopuszczających się przynależć mogło; orzekanie w téj mierze, należć ma do zwyczajnej drogi Sądowej i do téjże, Strony interessowane przez Sąd Rektorski odsyłaniami bydz winny.

§. 27.

Sąd Rektorski do którego należeć równie będzie instruowanie wszelkich spraw w przewinieniach Uczniów pod orzeczenie Władzy Edukacyjnej w sposób niniejszą ustawą wskazanój poddanych, równie jak i wykonanie zapadających wyroków, składać się ma :

Z Rektora Uniwersytetu, —

Dziekana Wydziału Prawa, —

Dziekana Wydziału do którego oskarżony Uczeń należy, —

i dwóch Professorów czynnych Uniwersytetu wiekiem najstarszych, bez względu na Wydział, których Rektor powoła.

§. 28.

Uczniowie Uniwersytetu na przestępstwach policyjno - poprawczych lub zbrodniach schwytni, lub o takowe obwinieni, powinni być Rektorowi Uniwersytetu doniesieni, ażeby ich tymczasowie, aż do nastąpić mającego wyroku wymazał z album; z Niemi zaś Władza miejscowa postąpi stósownie do prawa, a gdyby Rektorowi Uniwersytetu odstawionými byli, ponieważ sążenie tego rodzaju przestępstw przechodzi Jego władzę, przez Tegóż do

Sądów właściwych konstytucyjnych ode-
staniem być powinni.

§. 29.

W gmachach Uniwersytetu, żadne are-
sztowanie Ucznia Uniwersytetu bez wie-
dzy i zezwolenia Rektora uskutecznione
być niemoże.

§. 30.

Wykonanie powyższego urzędzenia w
czem do kogo należy, polecamy.

Działo się na Posiedzeniu Naszém d.
14 Grudnia 1833 r.

Prezes Senatu
WIELOGŁOWSKI.

Sekr: Jlny Senatu

DAROVSKI.

(L.S.)

Nowakowski Sekr: Exp: Sen:

BADAN LITERACKICH
00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat 7
Tel. 26-68-69

F

22.932